Fylkesmannen i Oppland

Sel kommune
Botten Hansens gate 9
2670 Otta

Deres referanse
Dato 11.07.2016

Vår referanse 2016/4254-4 433.52 MCO
Saksbehandler Marte Conradi, tlf. 61 26 60 66
Avdeling Miljøvernavdelingen

Iverksettelse av skadefelling av bjørn i Sel og Nord-Fron kommuner

Vi viser til søknad om skadefellingstillatelse på én bjørn fra Sel kommune v/Anna Bilstad fremmet mandag 11. juli 2016 kl. 09:38.

Vedtak:
Med hjemmel i Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 13, jf. §§ 1 og 3, gir Fylkesmannen fellingstillatelse på en - 1 - bjørn i deler av Sel og Nord-Fron kommuner. Tillatelsen gjelder fra 11. juli kl. 09:58 til 15. juli 2016 kl. 12:00.

Fylkesmannen vurderer skadepotensialet å være betydelig, med bakgrunn i ett antatt skadetilfelle til bjørn avdekket på kvelden 10. juli. Skaden var helt fersk. Nærmere vilkår følger av dette brevet.

Rovviltnemnda v/leder er orientert om vedtaket.

Bakgrunn
Statens naturoppsyn meldte ca. kl. 09:30 mandag 11. juli om ei søye antatt tatt av bjørn ved Kringsætrin i Sel. Klokka 09:38 fremmet Sel kommune v/Anna Bilstad søknad om skadefellingstillatelse på én bjørn. Med bakgrunn i ovennevnte skadetilfelle, og et betydelig antall sau og lam på beite i området, vurderte Fylkesmannen skadepotensialet som betydelig, og fattet vedtak om skadefellingstillatelse. Vedtaket ble meddelt muntlig til Sel kommune v/Anna Bilstad kl. 09:58.

Lovgrunnlaget
Det rettslige grunnlaget for avgjørelsen er Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 bokstav b og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 13, jf. §§ 1 og 3.

Naturmangfoldloven § 1 (formål):
"Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur."

Naturmangfoldloven § 18 (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene):
«Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk
a) for å beskytte naturlig forekommende planter, dyr og økosystemer,
b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom,
c) for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller ander offentlige interesser av vesentlig betydning,
d) (…)

Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.(…)»

Rovviltforskriften § 1 (formål):
"Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter."

Rovviltforskriften § 9 (Fylkesmannen sin myndighet til å iverksette betinget skadefelling):
"Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til:
a. områdets betydning som beitemark
b. skadenes omfang og utvikling
c. potensialet for fremtidige skader
d. muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte typer dyr skal være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, metoder for felling og utbetaling av fellingsvederlag og/eller dekning av påløpte utgifter med unntak av lønn mv. i forbindelse med felling. Felling og forsøk på felling i henhold til denne bestemmelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35."

Ut fra § 9 i rovviltforskriften kan Fylkesmannen gi tillatelse til felling for å forhindre framtidig skade innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling gitt av rovviltnemnda, jf. forskrifta § 8. Rovviltnemnda i region 3 har vedtatt skadefellingskvote på 3 bjørn i Oppland 2016/2017. Det er pr. i dag ikke felt noen dyr av denne kvoten.

Politiske og forvaltningsmessige rammevilkår
Fyllkesmannen viser til Representantforslag 163 S (2010-2011), og Stortingets behandling av dette den 17. juni 2011 hvor det ble inngått et nytt enstemmig rovviltforlik. Av rovviltforliket i 2011 fremgår det innledningsvis at norsk rovviltforvaltning fremdeles skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette.

Det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn ble etter behandling i St.meld. nr. 15 (2003-2004) satt til 15 årlige ynglinger, jf. Innst. S. nr. 174 (2003-2004) og rovviltforskriften § 3. Etter Stortingets gjennomgang av rovviltforliket i 2011, Representantforslag 163 S (2010-2011), ble det bestemt at bestandsmålet for bjørn skal endres fra 15 til 13 årlige ynglinger nasjonalt. Det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn er fordelt på 4 av 8 forvaltningsregioner for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4. I region 3 (Oppland) er det ikke mål om ynglinger av bjørn. Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet

om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i region 3. Hele Oppland er beiteprioritert område mht. til bjørn og etter forvaltningsplanen skal det være en lav terskel for å ta ut bjørn som gjør skade.

Om bestandssituasjonen for brunbjørn
Offentlige avgjørelser som kan få følger for naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon samt effekt av påvirkning, jf. Naturmangfoldloven § 8. Fylkesmannen vil vise til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3.

Rovdata har ansvaret for formidling, drift og utvikling av Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt, og Rovdata er den sentrale leverandøren av data om status og utvikling i rovviltbestandene til alle forvaltningsledd. Rapporteringsfristen for overvåking av brunbjørn er 1. april hvert år. Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåka ved å analysere DNA fra innsamla ekskrement og hår. De analyserte prøvene med DNA gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørn som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelinga mellom hanner og binner.

Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Overvåkningen har derfor tatt i bruk en ny metode, som er utviklet av Det skandinaviske bjørneprosjektet (Bischof og Swenson 2010), til å beregne hvor mange kull som sannsynligvis er født i Norge hvert år. Metoden tar utgangspunkt i det innsamlede DNA-materialet og bygger blant annet på kunnskap om fordeling mellom kjønn og alder i den svenske bjørnebestanden. Den baserer seg også på kunnskap om hvor ofte binnene føder og hvor gamle de er første gang de føder, samt størrelsen på leveområdene og dødeligheten i bestanden.

For 2015 ble det mest sannsynlig ble født 6 (5,7) kull i Norge. Resultatene fra DNA-analysene identifiserte 128 ulike brunbjørner i 2015, 53 binner og 72 hanner. Binner ble i samsvar med tidligere DNA-undersøkelser, bare påvist i avgrensede og spesifikke geografiske områder i Finnmark, Troms, Nord-Trøndelag og Hedmark. Tallet på 128 ulike individ er minimumstall, da en ikke kan gå ut fra at en lykkes i å samle materiale etter alle individ i alle områder. Samtidig er det slik at bjørnebestanden i grenseområdene i hovedsak er felles med Sverige. Mange ekskrement- og hårprøver i grenseområda kan derfor stamme fra brunbjørner som har hoveddelen av sitt leveområde i Sverige.

Kjent avgang av brunbjørn i Norge i 2014 var totalt 11 bjørner, mens det i 2015 var en kjent avgang på totalt 10 bjørner. Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastingen bjørnebestanden blir utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Bjørnebestanden er ikke avgrenset av tilgjengelig areal. Det er ikke registrert sykdom på brunbjørn i Norge. Det er kjent at ungedødelighet hos brunbjørn er høy, blant annet på grunn av infanticid (ungedrap). Utover enkelte påkjørsler skjer avgangen av voksen brunbjørn i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling.

Føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer til bruk i situasjoner hvor en ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter Fylkesmannens syn er ikke dette tilfelle i denne saken.

Fylkesmannens vurdering
Brunbjørn er fredet etter lov 29. mai 1981 om jakt og fangst av vilt (viltloven) og naturmangfoldloven. Samtidig er det slik at brunbjørn volder skade på husdyr- og tamreinnæring. For blant annet å hindre skade på husdyr og tamrein kan rovvilt felles med hjemmel i naturmangfoldlova § 18 første ledd b). Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå, jf. rovviltforskriften §§ 9 og 13, mens regulering av bestandsstørrelsen skal skje gjennom lisensfelling eller kvotejakt (gaupe), jf. rovviltforskriften §§ 10, 11 og 13.

Jf. rovviltforliket punkt 2.2.19 skal soneinndelinga forvaltes tydelig. Det følger av forvaltningsplanen i region 3, føringer i brev fra LMD og MD av 28. juli 2006, og rovviltforliket av 2011 punkt 2.2.19 at i de

områder som blir definert som prioriterte beiteområder skal en kunne regne med at rovvilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på utmarksbeite. En av forutsetningene for uttak er at bjørnen representerer et potensiale for skade av et visst omfang.

I region 3/Oppland er det ikke mål om yngling av bjørn, og terskelen for felling av bjørn er følgelig lavere her enn i områder hvor det er vedtatt av bjørnen skal yngle. Det at terskelen for uttak er lav betyr imidlertid ikke at tilstedeværelsen av rovvilt i et prioritert beiteområde i seg selv gir grunnlag for felling. Dette er også presisert i brev av 25. august 2011 fra Miljøverndepartementet til rovviltnemndene, Fylkesmennene og direktoratet, der det går fram at punkt 2.2.19 i rovviltforliket ikke kan forståes slik at ethvert rovdyr som er i et prioritert beiteområde for husdyr eller kalvingsområde for tamrein omgående skal felles. Det må i hvert enkelt tilfelle gjøres en konkret og helhetlig vurdering av den enkelte situasjon i tråd med krav nedfelt i gjeldende vedtak, deriblant vurdering av potensialet for skade. Skadepotensialet vil variere ut fra tid på året og om rovdyret er fast etablert eller på vandring.

Det er mye sau på utmark i området rundt Kringsætrin, totalt i Sel kommune er det sluppet ca. 6 000 sau/lam på utmarksbeite, og vi vurderer området rundt Kringsætrin som et viktig beiteområde for sau, jf. rovviltforskriften § 9 annet ledd bokstav a. Etter Fylkesmannens vurdering er det stort potensiale for ytterligere skader i området i tiden framover.

Alle bjørner som tidligere er dokumentert i Oppland ved DNA-analyser er hannbjørner. Dette indikerer en meget liten sannsynlighet for å felle binner. Ut fra den påviste skaden, samt det framtidige skadepotensialet, finner Fylkesmannen det riktig å iverksette skadefellingstillatelse på 1 bjørn. Uttak av en bjørn i dette området vurderes ikke å være til skade for bjørnebestandens overlevelse, eller å komme i konflikt med det nasjonale bestandsmålet for bjørn, jf. Innst. S. nr. 174 (2003-2004) og rovviltforskriften §§ 3 og 4. Vi vurderer at det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger enn felling.

Konklusjon:
Med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 13, jf. §§ 1 og 3, gir Fylkesmannen etter en samlet vurdering fellingstillatelse på en – 1 – bjørn i deler av Sel og Nord-Fron kommuner.

Følgende vilkår er knyttet til iverksettelse av fellingstillatelsen:

1. Fellingstillatelsen gjelder i Sel og Nord-Fron kommuner øst for E6.

2. Fellingstillatelsen er gitt til Sel kommune. Kommunen oppnevner fellingslag og fellingsleder, og skal ha oversikt over alle personer som deltar på fellingslaget. Alle deltakere i fellingslaget skal være kjent med dette brevets innhold, samt de generelle gjeldende bestemmelser i rovviltforskriften og forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst.

3. Det settes en økonomisk ramme for fellingstillatelsen på **kr 30 000,-** som skal dekke timesats pr jeger (kr 1400,-) samt arbeidsgiveravgift og feriepenger. I tillegg kan det brukes inntil **kr 10 000,-** til dokumenterte utgifter i forbindelse med iverksetting av fellingstillatelsen. Sel kommune er ansvarlig for budsjettet og sender refusjonskrav for sine utgifter til Fylkesmannen i Oppland.

4. Tillatelsen gjelder i tidsrommet 11. juli kl. 09:58 – 15. juli 2016 kl. 1200.

5. Ved felling skal det benyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, jf. forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst, fastsatt av direktoratet den 22. mars 2002, jf. § 15

og 16.

6. Bjørn felt i medhold av denne tillatelsen er Viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt dyr uten nærmere samtykke fra Fylkesmannen/Miljødirektoratet.

7. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal umiddelbart meldes til Fylkesmannen, Miljødirektoratet og Statens naturoppsyn. Den som feller dyr skal fremvise felt dyr for Statens naturoppsyn for umiddelbar kontroll, merking og prøvetaking av biologisk materiale, og skytter skal kunne påvise fellingssted etter anmodning fra Statens naturoppsyn, politiet eller Fylkesmannen.

8. Dersom bjørn skadeskytes plikter de ansvarlige å gjøre det de kan for å avlive dyret snarest mulig. Skytter plikter å forvisse seg om påskutt dyr er truffet eller ikke. Ved skadeskyting skal skytter uten opphold underrette Fylkesmannen og nærmeste politimyndighet. Fylkesmannen avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling skal uten godtgjørelse bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk.

9. Fellingsforsøk og felling i henhold til denne tillatelsen kan skje uten hensyn til grunneierretten, jf. lov om jakt og fangst av vilt § 35.

10. Binne og unger i følge er ikke omfattet av denne tillatelsen.

11. Fylkesmannen kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Vedtaket er tilgjengelig på Miljøvedtaksregisteret (www.miljovedtak.no)

Klagerett
Fylkesmannen viser til at vedtaket er et enkeltvedtak som kan påklages etter bestemmelsene i forvaltningsloven (Lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker, av 10.februar 1967, kapittel VI. Klagefristen er **tre – 3 – uker** fra mottakelsen av dette brev. Eventuell klage på vedtaket skal adresseres til Miljødirektoratet, men sendes via Fylkesmannen.

Med hilsen

Steinar Fossum e.f.
fung. avdelingsdirektør

Marte Conradi
rådgiver

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift.

Kopi til:
Nord-Fron kommune Nedregate 50 2640 Vinstra
Miljødirektoratet
Statens naturoppsyn